

РЕШЕНИЕ

№ 4915

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ЛИЛИЯ ИЛ. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20221110210276 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С наказателно постановление № 22-4332-012281/04.07.2022 г., издадено от началника на Група към ОПП-СДВР, на Н. А. М. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за извършено административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в това, че на 19.02.2022 г., около 10.55 часа, в гр. София, по ул. „Академик Борис Стефанов“ с посока на движение от ул. „Джон Ленън“ към ул. „Йордан Йосифов“, управлява лек автомобил „БМВ 650 И“ с рег. ****, като на № 5 при извършена проверка е установено, че автомобилът е с изтекли транзитни регистрационни табели.

Срещу горепосоченото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице Н. А. М., с която се иска неговата отмяна. Твърди се, че процесният автомобил не е бил управляван и не е бил в движение към момента, в който е съставен АУАН. В този смисъл е изложено, че жалбоподателят е бил санкциониран същия ден и за това, че е паркирал неправилно, което е нарушение на принципа „non bis in idem“. Твърди се, че жалбоподателят не е извършил деянието умишлено, тъй като е чакал пътна помощ, която закъснявала поради трафик и объркване на адреса му.

Релевирани са доводи за маловажен случай. Твърди се, че в АУАН и НП не е описано нарушението, както и точната правна квалификация на същото. На последно място е изложено, че в случая не е извършено административно нарушение, доколкото се касае за внос на автомобил от друга държава-членка, като предвид принципа на ЕС за свободно движение на стоки, хора, услуги и капитали, то изтеклият срок на регистрационните табели на автомобила не представлява административно нарушение. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени процесното НП като незаконосъобразно.

В хода на съдебното производство наказващият орган не се явява и не изпраща свой процесуален представител.

В представена допълнителна писмена молба, жалбоподателят поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. В хода на съдебното производство жалбоподателят моли да бъде отменено наложеното му наказание „лишаване от право да управлява МПС“, доколкото се налага да ползва автомобил всеки ден. Твърди, че автомобилът му е бил паркиран, когато полицаите са дошли и са започнали да му пишат фишове и АУАН, като заявява, че преди да паркира автомобила е управлявал същия.

Софийски районен съд счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК съдът провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че не са налице основания за неговата отмяна или изменение. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 23.12.2021 г. в ОПП-СДВР бил регистриран лек автомобил марка „БМВ“, модел „650 И“ с рама *****, като по отношение на автомобила били издадени транзитни табели с регистрационен **** със срок на валидност от 30 дни.

На 19.02.2022 г. Н. А. М. управлявал горепосочения автомобил в гр. София, по ул. „Академик Борис Стефанов“ с посока на движение от ул. „Джон Ленън“ към ул. „Йордан Йосифов“ със същите транзитни табели, които били с изтекъл срок на валидност. Срещу № 5 на ул. „Академик Борис Стефанов“ св. А. и С.Д.С., служители на ОПП-СДВР, забелязали движението на управлявания от Н. М. автомобил, като видели, че същият е с поставени транзитни регистрационни номера, чийто срок на валидност е изтекъл, поради което го последвали.

В този момент Н. М. паркирал л.а. „БМВ“ на спирка на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници пред заведение за бързо хранене, находящо се в гр. София, ул. „Академик Борис Стефанов“ № 5. Полицейските служители извършили проверка на Н. М., като констатирали извършени от последния и други административни нарушения.

За констатираното нарушение, изразяващо се в управление на МПС с изтекли транзитни табели с регистрационен номер, св. А. съставил срещу Н. А. М. АУАН ГА № 580617/19.02.2022 г. за извършено от последния административно нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 ЗДвП.

След съставяне на АУАН, преписката била изпратена в СРП, където била образувана пр. пр. № 13560/2022 г. по описа на СРП. С постановление от 23.06.2022 г. на прокурор от СРП било отказано образуването на досъдебно производство по случая, като било прието, че извършеното от Н. А. М. деяние представлява административно нарушение по чл. 140 ЗДвП, поради което материалите по преписката били изпратени на началника на ОПП-СДВР за ангажиране на административнонаказателната отговорност на последния.

Въз основа на постановлението на СРП и приложените материали по пр. пр. № 13560/2022 г. по описа на СРП било издадено наказателно постановление № 22-4332-012281/04.07.2022 г. от началника на Група към ОПП-СДВР, с което за извършено административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП на Н. А. Димитров били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

НП било връчено лично на Н. М. на 19.07.2022 г., който в законоустановения 14-дневен срок подал жалба срещу последното, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля А.; справка АИС-КАТ по отношение на собствеността на процесния автомобил; справка от ОПП-СДВР; заверено копие от материалите по пр. пр. № 13560/2022 г. по описа на СРП и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи.

Настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания по делото свидетел А.К., от които се установява, че е извършена проверка на управлявания от жалбоподателя автомобил на описаните в НП дата и място, като е установено, че същият е с поставени транзитни табели с регистрационен номер с изтекъл срок на валидност. От приложената справка от ОПП-СДВР (л. 101-102 от делото) е видно, че първоначалната регистрация на процесния автомобил е била на 23.12.2021 г., поради което към 22.01.2022 г. поставените транзитни табели с регистрационен номер са били с изтекъл срок на валидност.

Следва да се посочи, че жалбоподателят не оспорва изложената в АУАН и НП фактическа обстановка относно това, че действително транзитните табели на автомобила са били с изтекъл срок към датата на проверката. Жалбоподателят оспорва от фактическа страна, че е управлявал автомобила, като твърди, че същият е бил паркиран. Действително, от показанията на св. К. се установява, че автомобилът е бил паркиран по време на извършване на самата проверка, но непосредствено преди това е бил управляван от жалбоподателя в посоката и мястото, описани в АУАН и НП. Следва да се отбележи, че в хода на съдебното производство, жалбоподателят потвърди, че действително е управлявал автомобила преди да спре на процесното място, за да си купи палачинки. Това, че след съставяне на АУАН, на жалбоподателя е съставен и фиш за паркиране на спирка на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници, не означава, че последният не е управлявал автомобила, а че е санкциониран и за това, че след управлението му го е паркирал на посоченото място в нарушение на разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 3 ЗДвП.

Не отговаря на обективната истина и заявеното в жалбата обстоятелство, че на място жалбоподателят е чакал пътна помощ, тъй като не е управлявал

автомобила. Видно от показанията на св. К., потвърдено и в хода на съдебните прения от самия жалбоподател, последният е спрял пред заведение за бързо хранене, за да си купи палачинки.

Съдът кредитира и приложените по делото писмени доказателства, приобщени от съда на основание чл. 283 НПК, като относими към предмета на доказване по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното НП, същият дължи проверка дали същото отговаря на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че НП е издадено от материално компетентно лице по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността му – т. 2.1., вр. т.1.1. (относно актосъставителя) и т. 3.10 (относно наказващия орган) от Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. Същевременно, АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове, като съдържат всички задължителни реквизити, посочени в нормите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, поради което същите са съобразени с изискванията на процесуалния закон. Следва да се посочи, че НП е издадено в хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, доколкото с постановление от 23.06.2022 г. СРП е отказала да образува наказателно производство и е препратила преписката на ОПП-СДВР по компетентност. В този смисъл в атакуваното НП недвусмислено е посочено, че същото е издадено на основание чл. 36, ал. 2 ЗАНН по съответната прокурорска преписка. В самото постановление на СРП изрично в мотивната му част е посочено, че Н. А. М. не е извършил престъпление, но е осъществил административно нарушение по чл. 140 ЗДвП, поради което преписката е изпратена на ОПП-СДВР за ангажиране на административнонаказателната му отговорност. Нещо повече, в случая е бил издаден и АУАН № 580617/19.02.2022 г. срещу Н. М. за същото нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 ЗДвП. С оглед на това, съдът счита, че в случая са спазени изискванията на процесуалния закон за започване на административнонаказателното производство и ангажиране на отговорността на жалбоподателя за извършеното от него административно нарушение.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Съдът счита, че съставеният АУАН отговаря на изискванията на чл. 42 ЗАНН, доколкото са посочени всички факти и обстоятелства, които обуславят наличието на съставомерните признаци на процесното административно нарушение. Не отговаря на обективната истина твърдението на жалбоподателя, че не е посочено място и време на извършване на административното нарушение, доколкото в АУАН напълно ясно е посочено, че се касае за нарушение, осъществено на 19.02.2022 г. в 10.55 часа в гр. София, по ул. „Академик Борис Стефанов“ № 5 с посока на движение от ул. „Джон Ленън“ към ул. „Йордан Йосифов“. Недвусмислено са посочени и факти, обуславящи извършване на изпълнителното деяние на същото, а именно, че е управлява МПС, което е с изтекъл срок на поставените транзитни регистрационни табели. Не отговаря на обективната истина и твърдението, че не е конкретизирана хипотезата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, която е била нарушена, доколкото в АУАН ясно е отразено, че се касае за нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 ЗДвП, а именно управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. Никъде в АУАН, нито словом, нито цифром, е посочено, че се касае за втората форма на изпълнителното деяние по чл. 140, ал. 1 ЗДвП – липса на табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места или пък, че се касае за МПС, за което не е заплатена дължимата пътна такса.

Абсолютно по идентичен начин са описани фактите и обстоятелства и в атакуваното НП, като са посочени време, място и обстоятелства при извършване на вмененото на жалбоподателя административно нарушение. Макар в правната квалификация на нарушението цифром да не е посочено кое предложение от нормата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП е осъществено, словесно е описано по недвусмислен начин, че се касае за първата форма на изпълнителното деяние по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, а именно управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. Това обстоятелство в допълнителна степен се изяснява и от факта, че е приложена санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП, която касае именно управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. В този смисъл напълно ясно и недвусмислено е описано нарушението и формата на изпълнителното деяние на същото, която се вменява на санкционираното лице. Следва да се

посочи, че не всяко допуснато процесуално нарушение е съществено, а само това, което е довело до ограничаване на процесуалните права на наказаното лице. В настоящия случай по никакъв начин не са били ограничени правата на жалбоподателя М., доколкото в АУАН и НП по недвусмислен начин, словесно и цифром, е описано вмененото му административно нарушение, както и правната му квалификация. В този смисъл последният е бил наясно с правните и фактически рамки на вмененото му „административно обвинение“.

Действително, в НП не е посочено, че служителите на ОПП-СДВР са иззели като доказателства регистрационните табели на процесния автомобил, каквото е изискването на чл. 57, ал. 1, т. 10 ЗАНН. Посочената непълнота в НП обаче по никакъв начин не рефлектира върху правото на защита на санкционираното лице, доколкото изземването на веществени доказателства не е сред обстоятелствата, които обуславят наличието на съставомерни признаци на процесното административно нарушение.

Съдът намира за неоснователно и другото възражение на жалбоподателя, че е допуснато нарушение на принципа „non bis in idem“. Действително, в случая се установи, че по време на извършване на проверката от служителите на ОПП-СДВР са били издадени още 4 броя фишове, с които на Н. М. са наложени и административни наказания за извършени административни нарушения по чл. 105, ал. 1 ЗДвП (ограничаване видимостта през стъклата на автомобила), чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП (неносене на СУМПС), чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДвП (неносене на СРМПС) и чл. 98, ал. 2, т. 3 ЗДвП (паркиране на спирка на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници). Съгласно разпоредбата на чл. 18 ЗАНН, когато едно лице извърши няколко отделни нарушения, следва да му се наложи наказание за всяко от тях. В случая не се касае за извършване на едно и също нарушение от жалбоподателя, за което е санкциониран с процесното НП и приложените на л. 107-110 от четири броя фишове, доколкото очевидно се касае за пет различни административни нарушения. От показанията на св. К. се установи, че посочените в АУАН и четирите броя фишове часове на извършване на деянията всъщност представляват автоматично генерирани от служебните таблети в полицейския автомобил часове на разпечатване на съответните актове. В този смисъл отразените часове в съответните административни

актове са ориентировъчни относно часа на извършване на нарушението. По делото по несъмнен начин се доказва, че жалбоподателят М. първо е управлявал автомобила, който е с изтекъл срок на валидност на транзитните табели с регистрационен номер, след което е паркирал автомобила в нарушение на нормата на чл. 98, ал. 2, т. 3 ЗДвП. В случая се касае за две отделни административни нарушения, осъществени последователно едно след друго.

При проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление съдът счита, че жалбоподателят Н. А. М. е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 ЗДвП.

Съгласно посочената разпоредба, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само МПС и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установи, че на 19.02.2022 г., Н. М. е управлявал процесния автомобил, който е бил с транзитни табели с регистрационен номер, които са били с изтекъл срок на валидност към 22.01.2022 г. Съгласно чл. 27, ал. 4 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, срокът на валидност на транзитните табели с регистрационен номер се посочва в разрешението за временно движение. Видно от приложената на л. 101 от делото справка от ОПП-СДВР, в случая срокът на валидност на транзитните табели е бил 30 дни от датата на първоначалното им издаване, което в случая е станало на 23.12.2021 г., като валидността на същите е изтекла на 22.01.2022 г.

Следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., след изтичане срока на транзитните табели с регистрационен номер същите не могат да се използват. В този смисъл съответното нерегистрирано МПС е нямало право да се движи по пътищата за обществено ползване, доколкото не е имало издадени по съответния ред транзитни табели с регистрационен номер и не е било регистрирано по

надлежащия ред от компетентните органи в страната.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че в случая чл. 140, ал. 1 ЗДВП противоречи на ДФЕС и принципа за свободно движение на хора, стоки, услуги и капитали в рамките на Европейския съюз. На първо място следва да се отбележи, че визираното особено мнение на съдия от Административен съд Монтана по цитирани в жалбата дела касае съвсем различен случай от настоящия – транспортиране на МПС, закупено в държава-членка на ЕС на собствен ход до територията на Република България в срока на валидност на временните транзитни номера с регистрационен номер, с които автомобилът е влязъл на територията на страната. В настоящия случай се касае за автомобил, който е внесен в страната, но на 23.12.2021 г. жалбоподателят в качеството му на собственик се е снабдил в ОПП-СДВР с транзитни табели с регистрационен номер с определен срок на валидност. Тоест, не се касае за санкциониране на водача за транспортиране на автомобила от друга държава-членка на територията на Република България, а за последващо управление на автомобила след като вече са били издадени транзитни табели от компетентните органи на национално ниво. В случая обаче всички изложени съждения от страна на жалбоподателя в процесната жалба за нарушение на първичното право на ЕС и ДФЕС се явяват неоснователни, доколкото от справка от ОПП-СДВР се установява, че вносът на автомобила на територията на страната е от трета държава (САЩ), а не от държава-членка на ЕС.

С оглед на това, жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение, тъй като е управлявал МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, което не е регистрирано по надлежащия ред.

Съдът счита, че жалбоподателят Н. М. е осъществил вмененото му административно нарушение и от субективна страна при форма на вина несъзнавана непредпазливост. По аргумент на противното от разпоредбата на чл. 7, ал. 2 ЗАНН, процесното административно нарушение може да бъде извършено и при двете форми на вина – умишъл и непредпазливост. За да е налице непредпазливост в хипотезата на небрежност се изисква деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественоопасния резултат, макар и да не го е предвиждал. Жалбоподателят М. в качеството си на собственик на

процесния автомобил е бил длъжен да установи дали същият отговаря на всички законови изисквания преди да започне да го управлява. Като е управлявал автомобила след изтичане на 30-дневния срок на валидност на транзитните табели с регистрационен номер, съзнавайки че не е поискал издаването на нови транзитни табели, респ. не е регистрирал автомобила по надлежния ред, жалбоподателят е могъл да предвиди неправомерния резултат (управлението на МПС, което не е регистрирано по предвидения в страната ред), като по закон е бил длъжен да го предвиди. В този смисъл е и константната съдебна практика на АССГ по идентични казуси, застъпена в Решение № 3851 от 14.06.2021 г. по адм. дело № 3575/2021 г. по описа на АССГ, XXIII-ти касационен състав; Решение № 3769 от 10.06.2021 г. по адм. дело № 955/2021 г. по описа на АССГ, XXIII-ри касационен състав; Решение № 1710 от 17.03.2021 г. по адм. дело № 11468/2020 г. по описа на АССГ, IV-ти касационен състав; Решение № 1455 от 09.03.2021 г. по адм. дело № 11925/2020 г. по описа на АССГ, VII-ми касационен състав; Решение № 781 от 11.02.2021 г. по адм. дело № 11069/2020 г. по описа на АССГ, XXII-ри касационен състав и други, в които е прието, че деянието е съставомерно от субективна страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП при управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, на водача на същото се налага наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 6 до 12 месеца и „глоба“ от 200 до 500 лв. В конкретния случай на жалбоподателя М. са наложени наказания „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, като същите са индивидуализирани в минималния им размер. С оглед принципа „*reformatio in pejus*“, положението на жалбоподателя не може да бъде влошено само по подадена от него жалба, поради което е безпредметно обсъждането на наличните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. По изложените съображения, съдът счита, че обжалваното НП се явява законосъобразно и в своята санкционна част.

Съдът счита, че в настоящата хипотеза не е налице „маловажен случай“ на нарушение по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Извършеното нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно

изследването на въпроса дали са настъпили или не вредни последици от извършеното нарушение. Предвид липсата на изключително или множество смекчаващи отговорността обстоятелства, съдът счита, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на закона, доколкото не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Съдът намира релевираните възражения от жалбоподателя за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН за неоснователни. В този смисъл е напълно ирелевантно твърдението, че автомобилът не е бил в движение, доколкото по несъмнен начин се установи, че същият е бил управляван от жалбоподателя, като в това се изразява и изпълнителното деяние на процесното административно нарушение. В този смисъл неоснователно е и твърдението, че жалбоподателят е чакал пътна помощ, доколкото по несъмнен начин се установи, че последният е паркирал автомобила си, за да си купи палачинки от заведение за бързо хранене и не е чакал пътна помощ. Не може да се приеме за вярно и изложеното от жалбоподателя възражение, че това е инцидента проява в живота му, доколкото от приложената справка картон на водач е видно, че същият е санкциониран неколkokратно за извършване на административни нарушения по ЗДвП. Нещо повече, в случая при извършената проверка е установено по несъмнен начин, че жалбоподателят М. е извършил още четири административни нарушения по ЗДвП, обстоятелство, с което се е съгласил, тъй като са му били съставени фишове. Това обстоятелство завишава обществената опасност на дееца, като обуславя извод за липсата на маловажност на процесния случай по отношение на административното нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Следва да се отбележи и обстоятелството, че транзитните номера с регистрационен номер са изтекли около месец преди датата на проверката, което също завишава обществената опасност на деянието. С оглед на това, административнонаказващият орган правилно не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

С оглед на всичко гореизложено, подадената жалба се явява неоснователна, поради което атакуваното НП следва да се потвърди като законосъобразно и обосновано.

Предвид изхода на делото, въззиваемата страна има право на присъждане на разноски за процесуално представителство. Доколкото обаче същата не е

била представлявана по делото и не е поискала заплащането на разноси, такива не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-4332-012281/04.07.2022 г., издадено от началника на Група към ОПП-СДВР, с което на Н. А. М. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за извършено административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____